

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5513/19
06.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б.Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., кога заступа пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МО, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.3430/19 од 20.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.3430/19 од 20.08.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.3430/19 од 20.08.2019. године одбијена је жалба тужене и потврђено је првостепено решење о трошковима садржано у ставу 2 изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П бр 2277/18 од 18.06.2019.године.

Тужена је преко свог заступника благовремено изјавила ревизију. Ревизију је изјавила као посебну са позивом на одредбу члана 404. ЗПП ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

На основу изложеног одлучено је као у ставу један изреке.

Трошкови поступка који представљају споредно потраживање нису сагласно одредби члана 28. став 2. ЗПП меродавни за оцену дозвољености ревизије, па ревизија изјављена само против решења о трошковима поступка није дозвољена, сагласно члану 410. став 2. тачка 5. и члана 420. ЗПП.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом чл. 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**